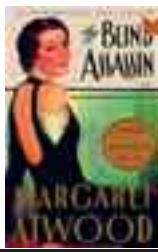

BLUFBOEK

062

MARGARET ATWOOD
*The Blind
Assassin*
2000Honderd hoogtepunten
uit de moderne literatuur.
Voor in uw boekenkast,
op recepties en bij vrienden.

Na drie onverzilverde Booker Prize-nominaties was het in 2000 dan toch raak voor Margaret Atwood. Voor *De blinde huurmoordenaar* kreeg ze eindelijk haar bekroning. Atwoods debuutroman *De eetbare vrouw* (1969) had al een feministische ondertoon en dat is hier niet anders. Gelukkig klinken Atwoods ideeën, verpakt in gortdroge volzinnen, nooit prekerig en zitten ze het verhaal niet in de weg.

Atwood groeide op in Noord-Québec. In *Negotiating With the Dead – A Writer On Writing* beschreef ze het Canada van de jaren 1950 als een bange natie die enkel wakker lag van de zoektocht naar het ultieme schoonmaakproduct. Gelukkig vond At-

wood in dat culturele braakland toch haar weg. Op het garagedak van haar ouderlijke huis las ze zowel gerespecteerde klassiekers als vunzige pulp, waarin personages bezwijken voor wellustige buitenaardse wezens.

Als beginnende schrijfster overwoog Atwood om zelf pulpromans te schrijven, maar ze had er naar eigen zeggen weinig talent voor. Toch waagt ze nog geregeld uitstapjes in genres waarvoor veel 'serieuze' schrijvers hun neus ophalen, zoals sciencefiction. Ze deed dat nooit zo glansrijk als in *De blinde huurmoordenaar*, een mysterieroman over twee zussen die tijdens de jaren 1930 verliefd worden op dezelfde man. Alex Thomas is een linkse rakker die vals beschuldigd wordt van brandstichting.

Wat er precies gebeurde tussen Alex en de zussen kom je slechts gaandeweg te weten. Iris is inmiddels hoogbejaard en tekent haar memoires op, waarin ze onder meer lucht geeft aan haar te-

leurstelling over haar steriele huwelijk met een succesvolle zakenman. Laura stierf in een ongeval toen ze negentien was, maar toch komen we te weten hoe ze alles indertijd heeft beleefd. Laura schreef namelijk een autobiografische roman, *De blinde huurmoordenaar*, over de geheime liefde tussen een societydame en een voortvluchtige politieke verzetsstrijder. De voortvluchtige – lees Alex Thomas – is, behalve een passionele minnaar, ook een geestdriftig schrijver van bloedorstige pulp vol heldinnen met zwoegende boezems en rode stiletto's.

Met Atwoods *De blinde huurmoordenaar* krijg je dus drie verhalen voor de prijs van één: Iris' memoires, Laura's roman en de pulp van Alex Thomas. Dat lijkt ingewikkeld, maar Atwood sleept je moeiteloos mee tot aan de verrassende finale. Ze moet zich kostelijk geamuseerd hebben met de drie verhalen, die elk in een heel eigen stijl en toon zijn geschre-

ven. Iris' memoires zijn een Griekse tragedie met knipogen naar de gotische roman. Laura's schandaalboek begint als een tweestuiverroman en ontpopt zich tot een ontredderend liefdesverhaal. Alex' kleurrijke sciencefictionverhalen lijken aanvankelijk los te staan van de rest, tot je ontdekt dat ze zich laten lezen als een vermomde autobiografie.

De wereldvreemde Laura en de pragmatische Iris zijn fantastische personages. De hoogbejaarde Iris is een vinnige vrouw die weigert om in brave pastelkleuren te schrijven. Haar hulpje mag dan wel denken dat ze bijna klaar is voor de schroothoop, Iris laat zich niet zomaar aan de kant zetten. Haar rake observaties over ouder worden behoren tot het scherpste proza dat Atwood tot dusver heeft geschreven.

(Kathy Mathys)

ONLINE

www.standaard.be/blufboek

Watou 2007

© Eric de Mildt

LUCEBERT

ik draai een kleine revolutie af
ik draai een kleine mooie revolutie af
ik ben niet langer van land
ik ben weer water
ik draag schuimende koppen op mijn hoofd
ik draag schietende schimmen in mijn hoofd
op mijn rug rust een zeemeermin
op mijn rug rust de wind
de wind en de zeemeermin zingen
de schuimende koppen ruisen
de schietende schimmen vallen

ik draai een kleine mooie ritselende revolutie af
en ik val en ik ruis en ik zing

Uit: Lucebert: verzamelde gedichten.
De Bezige Bij, 2004.

Een van de meest intrigerende gedichten over geluidsexpressies is ongetwijfeld Luceberts 'Ik draai een kleine revolutie af...' Lucebert negeert de klassieke verwachtingen. Geen spoor van strijd, geen spoor van geweld. Hij slaat heel speels lekken in het zwijgen. Het kost weinig moeite om die 'kleine ritselende revolutie', om dat speelzieke vers als alternatieve titel van de

Poëziezomer 2007 te afficheren. Acteur Dirk Roofthoofd 'draait' die revolutie af in een loods van het Grensland waar John M. Armleder doldraaiende discoballen in een strakke lijn opstelt. De Zwitser Armleder speculeert graag op 'l'intégration et la perturbation des lieux'. In Watou kreeg hij het naar zijn zin: hij creëerde de sfeer van een discobar op de plaats waar

vroeger een veestapel werd gemest. Dat Luceberts verzen daarin soepel meedraaien, is voor Armleder meer dan een gelegenhedscadeau.

Curator Gwy Mandelinck bespreekt elke week een gedicht en een beeldend werk van de Poëziezomer van Watou.

WATOU 2007

WATOU 2007: DRIE EURO KORTING !

Dankzij De Standaard en KBC betaalt u in ruil voor deze bon aan de kassa van De Poëziezomer 6 i.p.v. 9 euro voor uw toegang. De 27ste editie van Watou loopt van 1 juli tot en met 9 september, telkens van 14 tot 19 uur (11 tot 19 uur op zon- en feestdagen). Alle info vindt u op www.poeziezomerswatou.be.

PARTNERS VAN DE POEZIEZOMER De Standaard

